

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra AMOR OG PSYCHE ET MYTHOLOGISK DRAMA (1833)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 131. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207707582480/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

- Med Længsel dig, og seet det lukkes til;
 Hvis du har lyttet til en kjærlig Stemme,
 Der pludselig sin Mildhedstone tabte
 Og haard og streng forkyndte dig din Dom,
 Da fatter du den Nød, som jeg nu prøver.
 Skaf Hjælp og Raad! Led mig til Trøstens Væld!
 Og lad mig lære af dit vise Ord,
 Hvordan jeg atter vinder Amors Hjerte,
 Hvordan jeg soner hvad jeg har forbrudt.
- PAN. Kom hid, o Psyche! Hvil dig her i Græsset,
 Og lad mig stryge Haarct fra din Pande,
 Og skue dybt dig i det klare Blik;
 Thi denne Magt jeg fik, at see i Sjælen.
- PHANTASUS.
 Ha, gamle Pan, fortæl mig hvad du seer!
- PAN. Hvad nu jeg skuer, ikke du forstaaer;
 Men vel jeg seer, at denne Sjæl er reen,
 Og at ei Brøden har dens Skjønheid plettet.
 Thi vær kun freidig, Psyche! Hvis dig lykkes
 Den stolte Venus at forsone, som
 Dig ene hader af de høie Guder,
 Da vil du atter vinde Amors Hjerte,
 Og dermed Lykken, som for dig gik tabt.
- PSYCHE. Men hvor skal da den Himmelske jeg søge,
 Og hvilket Ord formilder hendes Harm?
- PAN. Naar Dagen helder, selv jeg vil dig lede
 Til Venusborgen, hvor i Glands hun throner;
 Dog hvad du der maa gjøre, for at høie
 Gudindens vrede, Hjerte til Forsoning,
 Det kan dit eget Sind kun lære dig.
- PSYCHE. Men hvis hun ei forsones, da, o Pan!
 Da giv mig Raad, hvor jeg den Død skal finde,
 Som jeg i Floden har forgjæves søgt.
- PAN. Som Jordens Døttre du er utaalmodig,
 Og rolig veed du ei din Sorg at bære,
 Skjændt alle Sorger ligne Nattens Skygger,
 Der eengang flygte vil for Dagens Glands.
 Thi viid, at ogsaa jeg, hvem her du seer,
 Har prøvet Elskovs Smerte og bevarer
 De sørgelige Minder i mit Bryst.
- PHANTASUS.
 Og det har aldrig du mig sagt! Fortæl mig
 Din Kjærlighed.
- PSYCHE. Lad mig din Skjæbne høre,
 At den kan styrke Haabet i mit Bryst.
- PAN. Saa viid, at ei jeg stedse her har boet,